

Učitel'ský zákon č. 104/26 uvedl podle svého § 17 zásadně v platnost pro učitel'stvo obecných a občanských škol ustanovení služební pragmatiky učitel'ské (zák. č. 319/1917 ř. z.) a zmocnil vládu, aby tyto předměty, pokud potřeby, nařízením přizpůsobila zvláštním potřebám služby na obecných a občanských školách. Byly tedy ode dne účinnosti zákona toho (1. ledna 1926) upraveny poměry učitel'stva veřejných škol národních podle norem platných pro učitele státní a platí pro učitel'stvo to v zásadě všechny předpisy, jimiž byly normativně upraveny otázky, týkající se právního a služebního poměru učitel'stva středních škol státních. Předpisy tyto upravují mimo jiné též otázku změny ve služebním poměru, způsobené přeložením a ustanovují v § 72, že učitel může ve svém služebním odvětví a oboru, kterému náleží, býti přeložen na každé jiné jeho schopnosti odpovídající místo služební. V odst. 3 paragrafu toho a v § 73 upraveny jsou dále materiálně-právní otázky s přeložením souvislé. Předpisy tyto recipovala, jak patrně z ustanovení §§ 55 a 56 vl. nař. ze 14. září 1928 č. 162 Sb., vláda, provádějíc zmocnění, dané jí poslední větou odst. 1 § 17 a §em 46 odst. 2 učit. zák. v podstatě nezměněně. Sluší proto míti za to, že je otázka, lze-li přeložiti definitivně ustanovenou osobu učitel'skou veřejných škol národních na jiné služební místo, upravena ode dne 1. ledna 1926 předpisy posléz uvedenými. Předpisy tyto nemají ustanovení o neztenčeném zachování služebních příjmů při přeložení z příčin služebních, ač upravují i materiální důsledky opatření toho a nekryjí se tedy po této stránce s tím, co je obsaženo v § 16 čes. zák. zem. č. 86/1875.

Z předdeslaného plyne, že je otázka přeložení učitele veřejné školy národní z příčin služebních na jiné služební místo upravena předpisy učitel'ského zákona, a že tedy pozbylo ustanovení § 16 čes. zem. zák. č. 86/1875, pokud připouští přeložení definitivní osoby učitel'ské z příčin služebních na jinou školu, ač-li tím nebyly ztenčeny její příjmy, dnem účinnosti učit. zákona (1. ledna 1926) platnosti.

Dovolává-li se stížnost násl. Boh. A 8413/30 a tvrdí-li, že soud v nálezu tom vyslovil, že předpis § 16 čes. zem. zák. platí i za účinnosti učit. zák., resp. nař. č. 162/28, je k tomu jen poznamenati, že ve věci nálezem tím řešené nebyla na sporu otázka účinnosti § 16 cit. zák. i za platnosti zák. učitel'ského a že ji proto nemohl ex professo řešit ani nss. Nelze proto z nálezu toho nic vytěžiti pro stanovisko stížnosti.

Jak doličeno, pozbyl § 16 čes. zák. zem. č. 86/1875, pokud připouští přeložení definitivního učitele na jiné místo z příčin služebních jen, nebyly-li tím ztenčeny služební příjmy, ustanovením § 55 pragmatiky učit. č. 162/28 své účinnosti, a neporušil proto žal. úřad zákon, potvrdil-li služební opatření zshr-y o přeložení st-le i za předpokladu, že tím byly ztenčeny příjmy jeho.

Č. 10.172.

Školství: Rozhodovati o odvolání přiškolené obce proti školnímu rozpočtu přísluší za platnosti zák. č. 77/27 jedině okresnímu (po případě zemskému) výboru, nikoliv okresnímu úřadu po slyšení okresního výboru nebo v dohodě s ním.

(Nález ze dne 25. listopadu 1932 č. 17.289.)

V ě c: Obec D. (adv. Dr. Vladimír Říha z Prahy) proti okresnímu úřadu v Roudnici n. L. o školní rozpočet.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Míst. škol. rada v R., do jejíhož obvodu spadají školní obce R., D., P. a V., upravila a schválila ve své schůzi dne 18. září 1929 rozpočet na rok 1930, v němž zařadila jako mimořádnou potřebu pod pol. č. 6 úrok a úmor z půjčky na zakoupení zahrady u národních škol a úpravu její na hřiště, částku 3.025 Kč a pod pol. č. 7 úrok a úmor z půjčky na zakoupení staveniště pro novou budovu škol obecných, částku 12.000 Kč. Z celkového schodku 309.865 Kč připadla na obec D. částka 16.794,70 Kč.

Místní obec D. podala proti tomuto rozpočtu odvolání, pokud jde o položky 6 a 7, z důvodu, že sama hodlá vystavěti samostatnou školu. Nař. rozhodnutím zamítl »okresní úřad v Roudnici n. L., hledě k usnesení okr. výboru z 22. listopadu 1929«, toto odvolání jako bezdůvodné.

Při veřejném ústním líčení konaném o stížnosti obce D. do rozhodnutí tohoto namítl zástupce st-lky, že rozhodnutí bylo vydáno úřadem nepřislusným. Nss nemohl této námitce upříti oprávněnost.

Ze shora uvedeného znění rozhodnutí vysvítá, že se okresní úřad v něm označuje ve smyslu § 68 odst. 3 vl. nař. č. 8/28 jako úřad, který je vydává. Ze slov »hledě k usnesení okresního výboru« a další věty v důvodech obsažené (»okresní výbor v R., slyšev okr. škol. výbor, neuznává tyto námitky — t. j. námitky obce D. — za důvodné«) bylo by možno usuzovati, že okr. úřad přihlížel k tomu, že se okr. výbor ve věci také skutečně usnesl, a že má za to, že jest mu rozhodovati buď po slyšení okr. výboru nebo snad v dohodě s ním.

Ať se již vykládá nař. rozhodnutí tak, že žal. úřad chtěl si osobovati právo rozhodovati o odvolání obce D. sám, či zda se měl za oprávněna tak učiniti teprve po slyšení okr. výboru nebo snad v dohodě s ním, jest rozhodnutí jeho v každém případě nezákonné, ježto podle § 4 odst. 4 zák. č. 77/27 jest povolán rozhodovati o odvoláních proti školnímu rozpočtu nebo rozvrhu jeho schodku jen okr. výbor, pokud se týče přísluší-li příškolené obce do dvou nebo více okresů, nebo jde-li o samostatné školní okresy, jen zem. výbor.

Žal. úřad osvojil si tedy kompetenci po zákonu mu nepřislušející, pročež jeho rozhodnutí pro tuto nezákonnost bylo zrušiti.

Č. 10.173.

Pojištění úrazové. — Řízení správní (Slovensko): Má strana ve sporu o pojistné příspěvky úrazové nárok na to, aby odvolací úřad přihlédl k námitce promlčení, kterou strana, podavši včas odvolání, vznesla teprve v dodatku k odvolání podaném po uplynutí odvolací lhůty?

(Nález ze dne 25. listopadu 1932 č. 18.038.)